

«ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΑΠΟΚΡΙΣΗΣ ΣΤΙΣ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΤΟΛΕΣ»

ΠΩΣ ΤΑ ΔΙΑΔΟΧΙΚΑ ΜΙΚΡΑ ΛΟΚΝΤΑΟΥΝ ΜΑΣ ΚΑΝΟΥΝ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΠΑΤΙΝΙ

Από τον Μάρτιο του 2020 έχουν περάσει ήδη τέσσερα χρόνια. Παρ' όλα αυτά, όσο κι αν αυτή η κοινωνία παριστάνει πως το λοκντάουν ανήκει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας, ζούμε σ' έναν κόσμο όπου μικρά διαδοχικά λοκντάουν διεξάγονται συνεχώς.

Πότε με αφορμή την κίνηση στους δρόμους, πότε με αφορμή το κρύο, πότε με αφορμή τη ζέστη, πότε με αφορμή έναν ποδοσφαιρικό αγώνα, πότε με αφορμή το 112 (που πλέον δεν έχει σημασία για ποιον λόγο βαραίει – απλά βαραίει) το ελληνικό κράτος ξαναφέρνει στο προσκήνιο διάφορες πτυχές

των πειθαρχήσεων και των απαγορεύσεων της καραντίνας. Τα διαδοχικά αυτά λοκντάουν μπορεί να είναι είτε περιορισμένα τοπικά, είτε περιορισμένα χρονικά, είτε περιορισμένα σε μια μικρή μερίδα από το σύνολο των απαγορεύσεων που φάγαμε στα μούτρα επί ιού. Αλλά συμβαίνουν. Συμβαίνουν κάθε τρεις και λίγο, κάνοντας άνω-κάτω τις ζωές μας.

Αυτό το μικρό, αποσπασματικό, περιορισμένο ταρακούνημα των ζώων μας, μπορεί να μονοπωλεί τις καθημερινές συζητήσεις των χιλιάδων ανθρώπων που το υφίστανται, δεν συζητιέται όμως πουθενά δημόσια, δεν απασχολεί καθόλου τη δημόσια συζή-

τηση. Ένα ζεστό βράδυ του Ιουλίου λοιπόν, πέντε σύντροφοι και συντρόφισσες από antifa πυρήνες μαζευτήκαμε σε ένα πάρκο, ήπιαμε μια μπύρα και συζητήσαμε το τι διάλογο παθαίνουμε κάθε φορά που το ελληνικό κράτος δοκιμάζει ξανά τις δυνατότητες ενός μίνι λοκντάουν. Ένας δούλευε κούριερ εν μέσω «λοκντάουν λόγω καύσωνα», άλλος είχε πάει να δει τον τελικό του Conference League εν μέσω «λοκντάουν της Ν. Φιλαδέλφειας», άλλη έπρεπε να βρει τι θα κάνει το παιδί της εν μέσω «κλειστών σχολείων λόγω καύσωνα», και πάει λέγοντας. Το κείμενο που ακολουθεί είναι μια σούμα της συζήτησής μας.

-Ρε σεις, εδώ όλοι παριστάνουμε ότι έχουμε «επιστρέψει στην κανονικότητα», αλλά κάθε τρεις και λίγο τρώμε κι από ένα μικρό λοκντάουν στα μούτρα. Καταρχάς, υπάρχει μόνιμα ένας περιορισμός της κυκλοφορίας των οχημάτων. Τη μία μπορεί να έχει μια συγκέντρωση 50 χριστιανών στο Σύνταγμα και να έχουν αποκλείσει οι μπάτσοι όλο το κέντρο από τη Νέα Σμύρνη μέχρι το Μεταξουργείο. Την άλλη βγαίνουν τα δελτία και λένε «σήμερα θα ακινητοποιηθεί όλο το κέντρο – προβλέπεται το μεγαλύτερο μποτιλιάρισμα της δεκαετίας». Βάλε και τα μπλόκα της τροχαίας που έχουν αρχίσει να ξεφυτρώνουν σε περισσότερα σημεία κι απ' τα φανάρια και ο συνδυασμός γίνεται εκρηκτικός. Τα πρωινά μάς γράφουν για κράνη και μας παίρνουν δίπλωμα και πινακίδες για δυο μήνες. Άρα κάτσε μέσα. Τα βράδια μάς γράφουν αλκοτέστ δυο κατοστάρικα για δυο μπύρες. Άρα ή κάτσε στη γειτονιά σου, ή κάτσε πάλι μέσα.

-Ισχύει, αλλά δεν είναι τωρινό αυτό με την κυκλοφορία των οχημάτων. Εγώ θυμάμαι πέρυσι δούλευα ντελίβερι σ' ένα μαγαζί με σαλάτες στο Κουκάκι. Κι ήταν η μέρα του Ράλι Ακρόπολις που θα γινόταν κάπου στο Σύνταγμα. Ε, αυτό ξεκίναγε κάπου το απόγευμα μετά τις 7 και είχαν ξεκινήσει να κλείνουν όλο το κέντρο, τι να σου πω, απ' τις 2-3. Και δρόμους που δεν είχαν καμία σχέση με το Ράλι. Για να μη θυμίσω τους μαραθώνιους που έκλειναν το κέντρο κάθε τρεις και λίγο ακόμη και πιο πριν την καραντίνα.

-Τώρα τελευταία πάντως πέρα απ' τη μικρή καθημερινή πίεση στην κυκλοφορία των οχημάτων, έγιναν δύο μίνι λοκντάουν που δεν τα λες και πολύ μίνι. Το ένα ήταν με αφορμή τον τελικό του Conference League στη Νέα Φιλαδέλφεια και το άλλο με αφορμή τον «καύσωνα» του Ιουνίου.

-Ναι, με αφορμή την μπάλα έκλεισε χοντρικά όλη η Νέα Φιλαδέλφεια. Άλσος κλειστό, δρόμοι κλειστοί, μέχρι κι ένα κομμάτι του Κηφισού κλειστό, όλα τα σχολεία κλειστά. Και τη μέρα του αγώνα επιτρεπόταν να κυκλοφορείς εκεί μόνο αν είχες εισιτήριο για τον αγώνα ή αν ήσουν μόνιμος κάτοικος και είχες πάει στην αστυνομία να βγάλεις διαπίστευση. Και άντε, αν ήσουν κάτοικος, πες, έβγαζες διαπίστευση. Άμα δούλευες εκεί τι γινόταν; Συν ότι είχε και απαγόρευση συναθροίσεων σε όλη την Αττική.

-Κάτσε να σου πω εγώ για τη Νέα Φιλαδέλφεια. Εγώ δουλεύω σ' ένα φροντιστήριο εκεί. Τη μέρα του τελικού το φροντιστήριο ήταν κλειστό, αλλά τις προηγούμενες μέρες τα παιδιά μου είχαν εκφράσει μεγάλη δυσφορία για όλα αυτά τα μέτρα. Το μεγάλο τους γαμώτο ήταν ότι θα πήγαινε όλο το πρόγραμμα μια μέρα πίσω. Είχαν ήδη ξεκινήσει ενδοσχολικές εξετάσεις κι επειδή θα έκλειναν εκείνη τη μέρα, θα τελείωναν μια μέρα αργότερα σε σχέση με όλα τα υπόλοιπα σχολεία. Δηλαδή γάμησέ τα.

Τέλος πάντων, εγώ πήγα και μια βόλτα μ' έναν φίλο την προηγούμενη μέρα να

τσεκάρω τι έπαιζε. Να δούμε δηλαδή πόσο εφαρμόζονται τα μέτρα στην πραγματικότητα. Δεν είδαμε παντού αστυνομία, αλλά η πόλη ήταν νεκρή. Αρκετά μαγαζιά ήταν ήδη κλειστά: όλο το άλσος ήταν κλειστό με λουκέτα και κορδέλες. Εμείς βέβαια μπήκαμε από ένα σημείο που είχε έναν σκειουριτά, τον κοιτάξαμε, μας κοίταξε, δεν μας είπε κάτι. Είχε και κάτι ασφαλίτες που επίσης δεν ασχολήθηκαν. Το άλσος δεν είχε άνθρωπο. Μόνο μια γιαγιά που φορούσε τη διαπίστευση κατοίκου περασμένη με σκοινάκι στον λαιμό της. Κατά τ' άλλα γύρω από το γήπεδο μόνο δημοσιογράφους και μπάτσους έβλεπες. Ενώ, πρόσεξε, δεν είχε ξεκινήσει καν ακόμη η απαγόρευση. Απλά είχε δουλέψει από μια βδομάδα πριν η προπαγάνδα «μην πάτε στη Φιλαδέλφεια».

-Εγώ την επόμενη μέρα το έζησα απ' την άλλη πλευρά, γιατί είχα κανονίσει να πάω να δω τον τελικό. Οι οδηγίες ήταν ότι για να πάμε στο γήπεδο έπρεπε να μας μαντρώσουν όλους μαζί σ' αυτούς τους ειδικούς συρμούς του τρένου που ξεκινούσαν απ' το Νέο Φάληρο και δεν έκαναν καμιά στάση. Δηλαδή ακόμη κι αν έμεινες στα Βόρεια Προάστια, έπρεπε να πας μέχρι το Φάληρο και να πας στη Φιλαδέλφεια με τρένο. Και μετά αναγκαστικά να γυρίσεις και μέχρι το Φάληρο.

-Μαλάκα, τρένο χωρίς στάση είναι λίγο σα να σε πηγαίνουν σε κάποιο στρατόπεδο για καταναγκαστικά έργα. Νιώθεις ότι θ' ανοίξει η πόρτα και θα σε βγάλουν στη ΓΑΔΑ, στον Κορυδαλλό, ή κάτι τέτοιο!

-Γάμησέ τα. Εγώ πάντως με κάτι άλλα παιδιά αποφασίσαμε να πάμε νωρίς, πριν σταματήσουν τα κανονικά δρομολόγια των τρένων και αρχίσουν τα ειδικά. Αυτό βέβαια απαγορευόταν και όλα τα μίντια έλεγαν πως θα ήταν αδύνατον, αλλά είπαμε να το δοκιμάσουμε. Και τελικά, όχι απλά γινόταν, αλλά το έκαναν κι άλλοι. Φτάνουμε λοιπόν και παίζει παντού νέκρα. Δηλαδή εγώ σκέψου έφτασα 4 η

ΤΟ ΘΕΜΑ

ΕΛΛΑΔΑ #Κίνηση στους δρόμους #Κίνηση #Αθήνα

Κίνηση στους δρόμους: Γιατί σήμερα το απόγευμα αναμένεται το χειρότερο μποτιλιάρισμα της χρονιάς

-Σήμερα αναμένεται μποτιλιάρισμα, γιατί αναμένεται βροχή, έλεγε ένα άρθρο. Δηλαδή πρόβλεψη πάνω στην πρόβλεψη. Και μπορεί οι προβλέψεις τους για τον καιρό να πέφτουν συχνά έξω, αλλά οι προβλέψεις τους για τη συμπεριφορά μας κάθε φορά που σπέρνουν τον τρόμο, συνήθως πετυχαίνουν...

**Αστυνομικό Τμήμα
Νέας Φιλαδέλφειας- Νέας Χαλκηδόνας**

Αξιότιμε συμπολίτη,

Όπως γνωρίζεις η Νέα Φιλαδέλφεια έχει την τιμή να φιλοξενεί μία από τις μεγαλύτερες αθλητικές διοργανώσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο, τον τελικό του UEFA EUROPA CONFERENCE LEAGUE, που θα διεξαχθεί την Τετάρτη, 29 Μαΐου 2024, στο γήπεδο «ΟΠΑΠ Αρένα».

Από την Ελληνική Αστυνομία, σχεδιάσθηκε και θα υλοποιηθεί μια δέσμη αστυνομικών μέτρων, με εντατικούς ελέγχους στην περιοχή γύρω από το γήπεδο, ώστε να διασφαλισθεί η ασφαλής και ομαλή κίνηση των φιλάθλων και να μην επηρεαστεί υπέρμετρα η κοινωνικοοικονομική ζωή της πόλης.

Αναπόφευκτα θα πρέπει να εφαρμοστούν και κυκλοφοριακές ρυθμίσεις, για την επιτυχή έκβαση των οποίων η συνεισφορά σου κρίνεται απολύτως αναγκαία, ώστε να μην επιβραδυνθεί υπέρμετρα το οδικό δίκτυο και να υπάρξει ομαλή ροή των οχημάτων που θα μεταφέρουν φιλάθλους προς το γήπεδο.

Για τον λόγο αυτό και για την αποφυγή ταλαιπωρίας σου ζητούμε εκείνη την ημέρα να αποφεύγεις να μετακινηθείς με όχημα στην περιοχή είτε για προσωπικό είτε για επαγγελματικό λόγο (π.χ. delivery), ιδιαίτερα στις παρακάτω οδούς, όπου θα υπάρξουν κυκλοφοριακές ρυθμίσεις (απαγόρευση κυκλοφορίας και στάθμευσης):

Λεωφόρος Δεκελείας, Εφέσου, Πίνδου, Σμύρνης, Προύσης, Αγίας Τριάδος, Επιταλόφου, Δαρδανελλίων, Καλλιπόλεως, Σάββα Σαββίδη, Σάββα Σταματιάδη, Ελ Αλαμίν και Πατριάρχου Κωνσταντίνου.

Περαιτέρω υπενθυμίζεται ότι για λόγους ασφαλείας στην περιοχή περιμετρικά του γηπέδου θα εισέρχονται μόνο άτομα που διαθέτουν σχετική διαπίστευση.

Εκ μέρους μας θα καταβληθεί κάθε δυνατή μέριμνα ώστε να αποφευχθεί πρόσθετη επιβάρυνση της καθημερινότητάς σου και για τον λόγο αυτό ζητούμε την κατανόηση και τη συνεργασία σου, ώστε η σημαντική αυτή αθλητική εκδήλωση να διεξαχθεί με απόλυτη επιτυχία.

Ευχαριστούμε εκ των προτέρων για τη συνεργασία.

 Πίνδου 32, Νέα Φιλαδέλφεια, Τ.Κ. 14342
  210 2599630

-Εκτός των άλλων, το Αστυνομικό Τμήμα Φιλαδέλφειας βγήκε δυο μέρες πριν και μοίρασε αυτό το χαρτάκι πόρτα-πόρτα στα σπίτια της περιοχής! Κρίνοντας απ' τις φορές που έχουμε μοιράσει εμείς προκηρύξεις πόρτα-πόρτα, το αποτέλεσμα πρέπει να ήταν θεαματικό. Εν τω μεταξύ, οι τύποι λένε με roker face ότι όλα αυτά τα μέτρα τα πήραν «για να μην επηρεαστεί υπέρμετρα η κοινωνικοοικονομική ζωή της πόλης». Σοβαρά τώρα; Αφού έχετε κάνει τα πάντα για να της αλλάξετε τα πετρέλαια!

ώρα, στο γήπεδο μπήκα στις 7 και δεν είδα ούτε έναν κάτοικο έξω. Κι από αστυνομία όχι και πολλή. Είχε μια ομάδα ΔΕΛΤΑ, αλλά δεν μας είπε τίποτα του είδους «τι κάνετε εδώ, πώς ήρθατε εδώ;». Προφανώς δεν ήταν αυτό το ζήτημα. Γιατί οι περισσότεροι είχαν συμμορφωθεί απ' τα πριν κι από μόνοι τους, με τόση τρομοκρατία που είχε παίξει στα μήντια ότι δε θα κουνιέται φύλλο στη Φιλαδέλφεια. Ήταν λίγο σαν τις αρχές της καραντίνας, που τα μήντια πουλούσαν ότι αν βγεις έξω θα φας σίγουρα πρόστιμο, αλλά μετά έβγαινες και δεν έβλεπες μπάτσο ούτε για δείγμα.

-Όλα αυτά τα τρελά που έλεγαν οι ανακοινώσεις της αστυνομίας πως απαγορεύονται, από τα τσιγάρα και τις μπίρες, μέχρι τις «τσάντες μεγέθους μεγαλύτερου από Α4» και τα «φυλλάδια ρατσιστικού, σεξιστικού, πολιτικού ή άλλου παράνομου περιεχομένου», ελέγχονταν στ' αλήθεια;¹

-Κοίτα, εγώ αστυνομία είδα μόνο όταν έφτασα στο γήπεδο. Εκεί υπήρχε ένας έλεγχος, αλλά μην φανταστείς κάτι τρομερά σκληρό. Δηλαδή διάφοροι πέρασαν στη ζούλα και μπίρες και καπνογόνα και απ' όλα. Άσε που αρκετοί κατάφεραν να παρακάμψουν εντελώς τον έλεγχο και μπήκαν και χωρίς εισιτήριο. Δηλαδή δεν ήταν και το φρούριο που περιέγραφαν τα κανάλια τις προηγούμενες μέρες. Αλλά η δουλειά είχε γίνει. Από τη μία εμάς μας έκαναν μπαλάκι και μας μεταχειρίστηκαν σαν να είμαστε υποψήφιοι εγκληματίες, κι από την άλλη

τα κανάλια που είχαν χτίσει τον μύθο ότι «θα καεί όλη η Φιλαδέλφεια από συγκρούσεις χούλιγκανς» έπεισαν όλους τους άλλους να κάτσουν μέσα.

-Πάντως δεν ήταν ταλαιπωρία μόνο για τους οπαδούς και για τους κατοίκους που έκατσαν σπίτι. Ήταν για όλους. Εγώ έχω δυο συναδέλφισσες που πακετώθηκαν άσχημα. Η μία δεν είχε τρόπο να φύγει μετά λόγω ηλεκτρικού και αναγκάστηκε να γυρίσει με ταξί, πληρώνοντας ουσιαστικά το μισό της μεροκάματο. Η άλλη που μένει στη Ν. Ιωνία (ούτε καν Φιλαδέλφεια) έμαθε τελευταία στιγμή ότι το παιδί της δε θα είχε σχολείο και αναγκαστικά έβαλε άδεια εκείνη τη μέρα. Και γενικά όλες οι δουλειές υπολειπούνταν. Όσοι έμεναν προς τα κει ή χρησιμοποιούσαν μέσα μεταφοράς για να πάνε στη δουλειά, δεν μπορούσαν να έρθουν. Αφού σκέψου, το κέντρο δεν είχε κίνηση εκείνη τη μέρα!

-Ωραία, αρκετά ασχοληθήκαμε με την μπάλα όμως. Εδώ είχε τρεις μέρες ειδικά μέτρα λόγω «καύσωνα»! Κλειστά σχολεία, απαγόρευση του ντελίβερι τις μεσημεριανές ώρες, τηλεργασία στο δημόσιο και διάφορα άλλα.

-Κάτσε να σου πω εγώ γι' αυτό, που έφαγα το πακέτο του αιώνα. Θυμάμαι σαν τώρα την ημέρα που αποφασίστηκε να κλείσουν τα νηπιαγωγεία και τα δημοτικά σχολεία λόγω καύσωνα. Και έχει σημασία να περιγράψω τη διαδικασία. Ήταν απόγευμα Τρίτης 11 Ιουνίου. Στα ραδιόφωνα από το πρωί έπαιζε τρόμος για τον επικείμενο καύσωνα. Γυρνάω από τη δουλειά το μεσημέρι, πηγαίνω παίρνω τη μικρή από το ολοήμερο νηπιαγωγείο, «αντίο γεια σας. Τα λέμε αύριο». Κούνια που με κούναγε. Το απόγευμα κάθω στον υπολογιστή να δουλέψω. Τη σακουλεύω ότι κάτι συζητιέται σχετικά με τη λειτουργία των σχολείων εν μέσω καύσωνα. Ψάχνω στο site για εκπαιδευτικούς «αλφαβήτα» και πέφτω αρχικά πάνω σε κάτι αποφάσεις του υπουργείου Παιδείας, ότι τα σχολεία πρέπει να λειτουργήσουν με κλιματισμό, όχι διάλειμμα και προαυλισμός, οι δήμοι θα πρέπει να εξοπλίσουν τα σχολεία με νερά, κλπ, κλπ, δηλαδή ένας σκασιμός από κανονισμούς. Κι ενώ ψάχνω, να σου και οι πιο επικαιροποιημένες ειδήσεις! Ο Δήμος Χαλανδρίου αποφάσισε να κλείσουν τα νηπιαγωγεία και τα δημοτικά (τα γυμνάσια και τα λύκεια ανοικτά γιατί είχαν ενδοσχολικές και πανελληνίες), ο Δήμος Αθηναίων το ίδιο, ένα κατεβατό από δήμους το ίδιο, ψάχνω τον Δήμο Περιστερίου που με αφορούσε, τίποτα ακόμη. Μετά από καμιά ώρα, ξαναπαίνω απευθείας στο σάιτ του Δήμου Περιστερίου και τσοου! Κλειστά λόγω καύσωνα και εδώ. Περιγράφω τώρα την όλη διαδικασία, για να καταλάβεις ότι με έναν ανεπαίσθητο τρόπο με έβαλαν να κινητοποιηθώ μόνη μου για να ξέρω τι σκατά θα κάνω με το σχολείο της μικρής την επομένη και τι σκατά θα κάνουμε με τις δουλειές μας εγώ και το έτερον ήμισυ. Επίσημη ενημέρωση από το νηπιαγωγείο καμιά. Ωσπου στις 10.30 (το βράδυ) ήρθε μείλ της Διευθύντριας (από τον προσωπικό της λογαριασμό) με το εξής μήνυμα:

«Αγαπητοί γονείς καλησπέρα σας. Όπως ήδη έχετε ενημερωθεί από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης τα σχολεία αύριο Τετάρτη και μεθαύριο Πέμπτη θα παραμείνουν κλειστά λόγω καύσωνα. Για την Παρασκευή 14/06/2024 που είναι και η τελευταία μέρα της σχολικής χρονιάς, το σχολείο μας θα είναι ανοικτό από 8.30 π.μ. έως 10.30 π.μ.».

Πακέτο! Όχι μόνο lockdown, όχι μόνο ανακοινωμένο την τελευταία στιγμή με δική σου ευθύνη να ενημερωθείς, να σου και τρεις μέρες στη σειρά όπου μπαίνει αιφνιδιαστικά το ζήτημα: άδεια από τη δουλειά; Παίρνω τη μικρή στη δουλειά; Τι σκατά θα κάνουμε; Τελικά, μοιράσαμε τις άδειες, γιατί δεν έπαιζε κανείς να πάρει τριήμερο συνεχόμενο αδειάς. Τις επόμενες μέρες, η γκρίνια από συναδέλφους και συναδέλφισσες ήταν ίδια: «οι άδειές μας και πώς τις ροκανίζουν έτσι!»

-Και μέσα σ' όλα είχες και τη μικρή μες στο σπίτι, ε;

-Το να μένεις με ένα νήπιο στο σπίτι ολημερίς, δεν θες να σου το περιγράψω. Το νήπιο έχει ενέργεια, εσύ πρέπει να βρεις να το απασχολήσεις, ο ένας από τους δύο κάνει τηλεργασία, άρα το σπίτι κόβεται στα δύο. Ε! οι εντάσεις γίνονται αναπόφευκτες –δεν θέλω να ξέρω τι τράβηξαν με την εξαμήνη καραντίνα τόσο και τόσο εργαζόμενοι γονείς. Τότε δεν είχα παιδί. Αλλά πώς διάολο έγινε αυτό και δεν μίλησε κανείς; Τώρα πάντως μας κάνουν ασκήσεις άμεσης απόκρισης στις κρατικές εντολές.

-Όπως το λες, «ασκήσεις άμεσης απόκρισης στις κρατικές εντολές». Εγώ ας πούμε δουλεύω κούριερ σε μια εταιρία με ανταλλακτικά αυτοκινήτων. Μεγάλη εταιρία, οπότε και φιλοτυπική. Ε, κανείς δεν ήξερε ακριβώς τι θα γινόταν όμως. Γιατί, όπως λες, το όλο πράγμα μαθεύτηκε απ' τα σάιτ. Εμάς στη δουλειά μάς είπαν την ίδια μέρα τι θα γίνει. Στις 10 μας είπαν ότι θα μείνουμε έξω με τα μηχανάκια μέχρι τις 12. Μετά δεν υπήρχε ακριβώς πλάνο. Κι άκου τι έγινε. Το μαγαζί είναι στο Περιστέρι. Μας είπαν ότι πρέπει να πάμε με ταξί στην Avance στη Συγγρού και να νοικιάσουμε για λογαριασμό της εταιρίας ένα αμάξι ο καθένας. Και μετά να γυρίσουμε πίσω και να ξεκινήσουμε διανομές με τ' αμάξια. Εμένα μου έδωσαν ένα Mazda 2 υβριδικό ολοκαίνουργιο. Σε φάση που ντρέπομαι να κάτω. Λέω «μ' αυτό θα πάμε πράγματα!». Χαίλίκια!

Πηγαίναμε στους συνεργειατζήδες, μας δίνανε και περισσότερα τιπς, και μας έλεγαν «πω, πω τι τραβάτε κι εσείς με τη ζέστη». Παρ' όλο που πηγαίναμε με το αμάξι και το aircondition και τη μουσική στο φουλ! Ξέρεις τι κατάλαβα; Πως αν πει το κράτος ότι έχει ζέστη, έχει ζέστη. Αν πει ότι χιονίζει, χιονίζει. Το ενσωματώνει ο πελάτης, ενώ μπορεί να μην έχει βγει καν έξω. Και παριστάνουν όλοι ότι νοιάζονται μην πάθει τίποτα ο αγαπημένος μας ντελιβεράς, κανένα έγκαυμα ή καμιά ζαλάδα. Οι ίδιοι μαλάκες που κατά τ' άλλα παραγγέλνουν και με κατακλυσμό! Γιατί κάθε μέρα κάνει ζέστη, ένας βαθμός πάνω-ένας κάτω δεν έχει διαφορά για κάποιον που είναι κάθε μέρα έξω. Εγώ, ας πούμε, πέρυσσι που είχε γίνει το ίδιο, έβγαινα και με το μηχανάκι, γιατί είχα όρεξη. Δεν πα' να 'χε 67 βαθμούς. Και φέτος είδα διάφορους να δουλεύουν πάντως.

-Ρε, όποιος ήταν να δουλέψει κανονικά δούλεψε. Εσείς τώρα είστε μεγάλη εταιρία, εμένα που είναι ντελίβερι καφέ και δουλεύουμε όλοι μαύρα, ανοίξαμε κανονικά. Κι όχι απλά ανοίξαμε, είχαμε και τίγκα δουλειά γιατί φάγαμε και τη δουλειά όσων είχαν κλείσει. Πάλι καλά βέβαια, γιατί όσα άλλα καφέ έκλεισαν το ντελίβερι, ξέρω πως απλά τους είπαν «δε δουλεύεις» και τους πιστόλιασαν τα μεροκάματα. Τουλάχιστον, επειδή έπαιξε όλη αυτή η υστερία με τον καύσωνα, μας είχε το αφεντικό συνεχώς στο «πιες λίγο νερό – άραξε – ξεκουράσου». Ενώ όταν δεν το 'χει πει το κράτος, ακόμη κι αν έχει περισσότερη ζέστη, λέει «που 'ναι ο μαλάκας – άργησε». Που μεταξύ μας, τις επίμαχες μέρες, σιγά τον καύσωνα, έτσι; Δηλαδή είχε, αλλά δεν είχε και καμιά μεγάλη διαφορά με την προηγούμενη ή την επόμενη βδομάδα.

-Πάντως ήταν και μια ευκαιρία για διάφορα αφεντικά, που ήξεραν ότι δε θα έχουν κόσμο, να κλείσουν. Εμένα μια φίλη μου δουλεύει σε ρεστίτορα σ' ένα καφέ στο κέντρο. Και της είπαν την προηγούμενη μέρα ότι «αύριο το πρωί δε θ' ανοίξουμε λόγω καύσωνα». Που για τα καφέ δεν είχε βγει καμιά τέτοια κρατική εντολή. Άλλωστε, το καφέ μέσα έχει κλιματισμό κι έξω δεν κάθεται άνθρωπος με τη ζέστη. Οπότε οι σερβιτόροι θα ήταν χαλαροί. Κι είχαν γίνει έξαλλοι με το κλείσιμο, γιατί «αποφάσισε ο μαλάκας να το κλείσει επειδή ξέρει ότι δε θα 'χει δουλειά και παριστάνει ότι το κάνει για να μην πλαντάξουμε απ' τον καύσωνα». Το αποτέλεσμα ήταν όλοι όσοι θα δούλευαν, να χάσουν το ξεκούραστο μεροκάματο μες στον κλιματισμό που θα τον πλήρωνε το αφεντικό. Και να πρέπει να μείνουν απλήρωτοι, πληρώνοντας κιόλας απ' την τσέπη τους κλιματισμό στο σπίτι τους! Το αφεντικό απ' την άλλη, σε μια μέρα που δε θα είχε τζίρο, έκλεισε, γλίτωσε τα μεροκάματα, γλίτωσε το aircondition, και το έπαιξε και «φροντιστικός» στους υπαλλήλους του. Όπως ακριβώς γινόταν και στην καραντίνα δηλαδή.

-Εγώ εκεί που δουλεύω έχω δυο συναδέλφους που είναι εξωτερικοί και δουλεύουν με μηχανάκι. Ο ένας είναι και στο σωματείο, είναι έτσι αριστερός και γενικά είναι άνθρωπος που τρώει τις ειδήσεις και τα σόσιαλ στη μάπα. Είχε αρχίσει απ' το πρωί να λέει «Μετά τις 12 θα 'χει καύσωνα – βγήκε ανακοίνωση ότι απαγορεύεται το ντελίβερι». Ο άλλος καμιά σχέση, πιο δικός μας. Έχει φτιάξει και τη φάση του, ώστε κάθε φορά που βγαίνει έξω να κάνει και τη λούφα του, να ξεκλέβει ένα μισαωράκι για ένα γρήγορο καφεδάκι από 'δω, να αράζει λίγο σε κανέναν γνωστό από 'κει, τα κλασικά. Και επειδή οι υπεύθυνες είναι λίγο τυπικές, φοβούνται και λίγο το κράξιμο, είπαν στον πρώτο «ωραία, αφού γκρινιάζει, κομμένες οι διανομές, θα κάτσετε μέσα να κάνετε δουλειές εδώ». Και πακετώθηκαν χοντρά. Τους έβαλαν να τακτοποιήσουν όλο το μαγαζί, να καθαρίσουν κάτι ράφια, να κουβαλήσουν ένα κάρο κούτες, γενικά τους γάμησαν. Ε, κατα-

**ΜΕ ΑΙΣΘΗΜΑ ΕΥΘΥΝΗΣ ΚΑΙ
ΘΕΛΟΝΤΑΣ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΟΜΑΛΗ ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ
ΠΑΙΔΙΩΝ-ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΩΝ ΛΟΓΩ ΤΩΝ
ΧΑΜΗΛΩΝ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΩΝ ΙΔΙΩΣ
ΤΙΣ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΕΣ - ΒΡΑΔΙΝΕΣ
ΩΡΕΣ, ΤΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΜΑΣ ΘΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ -
ΛΥΚΕΙΟ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ
ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ. Η ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΜΕΣΩ
ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΠΟΥ ΘΑ ΣΤΑΛΟΥΝ ΣΤΑ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ email ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ
ΔΗΛΩΣΕΙ Η ΜΑΘΗΤΕΣ ΣΤΟ**

-Πάντως όλη αυτή η ιστορία με τους καύσωνες δίνει το ελεύθερο σε κάθε επιχείρηση να κρίνει εάν θα μείνει ανοιχτή ή όχι. Είναι στην ευχέρεια του κάθε αφεντικού κι είναι ένα έμμεσο επιδοματάκι, σαν μείωση εργατικών εξόδων. Εγώ το παράδειγμα που έχω είναι μ' ένα φροντιστήριο πέρυσσι, σε περίοδο ψύχους κι όχι ζέστης. Είχε παίξει τρομοκρατία για «κακοκαιρία» και μας έρχεται το προηγούμενο βράδυ αυτό το μήνυμα. Δεν έκλεισε, δουλέψαμε τηλεκαπαίδευση, αλλά ας πούμε τα κλιματιστικά που θα έπρεπε να δουλεύουν εφτά ώρες στο φουλ, δεν δούλεψαν. Το γλίτωσε το ρεύμα. Παίζει δηλαδή η προπαγάνδα, και μετά το αφεντικό κάνει ό,τι θέλει.

λαβαίνεις πόσο σιχτίριζε ο δικός μας που προτιμούσε χίλιες φορές να βγει έξω να λουφάει, παρά να κουβαλάει κούτες όλη μέρα μέσα. Στο τέλος, σκέψου, είχε αρχίσει να γκρινιάζει κι ο άλλος ο συνάδελφος που είχε φάει τον παπά!

-Καλά, τα σωματεία υπερθεμάτιζαν γενικά! Αντί να πούνε ότι «το καλοκαίρι δε γίνεται να δουλεύουμε 8 ώρες με το γαμωκράνος γιατί θα γίνει το κεφάλι μας βραστήρας», κάθονται και στηρίζουν να κλείσει η δουλειά τις τρεις μέρες που επιλέγει το κράτος, με όποιο κόστος συνεπάγεται αυτό για τον καθένα: είτε να χάσει το μεροκάματο, είτε να τον χώσουν μέσα να κάνει ό,τι άλλη μαλακία σκαρφιστούν τα αφεντικά για να μην καθόμαστε. Και προκύπτει το ζήτημα: είναι εργατικό αίτημα το να φοράμε υποχρεωτικά κράνη 8 ώρες; Τέλος πάντων.

-Πάντως εγώ νομίζω ότι όλα αυτά τα λοκντάουν τα έκαναν σε μεγάλη κλίμακα στη διάρκεια της καραντίνας και μετά τα κάνουν αποσπασματικά με διάφορες αιτίες, καιρικές, οπαδικές, κλπ, και βλέπουν ότι δουλεύει. Κανείς δε βγαίνει να αμφισβητήσει την εντολή. Αυτό που κυριαρχεί δημοσίως είναι η εμπιστοσύνη στο κράτος, τις υπηρεσίες και τους ειδικούς του. Αλλά υπάρχει δυσανεμία, αυτό είναι σίγουρο, που προς το παρόν μένει σιωπηλή...

1. Βλ. «Ολυμπιακός - Φιορεντίνα: Τα αντικείμενα που απαγορεύονται ενόψει του τελικού και ο "κανονισμός γηπέδου"», sport24.gr, 29/05/2024.